

**Vysokoškolská kvalifikační práce - magistři (diplomová práce)**  
**posudek vedoucího**

**Jméno a příjmení studenta, vč. titulu:** BcA Jan Dostál

**Název práce:** Tahokov

**Slovní hodnocení:**

Jan Dostál je nezkrotně pracovitý. První setkání s ním mám spojené s údivem, co vše dokázal, ač neškolený udělat. Přišel z gymnázia s množstvím prací, které leckdo neudělá během studia na naší škole. Nemluví o kvalitě, tam bylo jasné, že toho více udělal, než viděl. Bavila mně ale jeho rychlost a rozhodnost. Nehledal se příliš dlouho a hned po prvních čtyřech semestrech pro sebe objevil železo. Z jeho prací na zadaná témata mě nejvíce zaujala jeho socha na téma draperie. Požádal mě, zda ji může modelovat v životní velikosti, a já nepochyboval, že to dokáže stihnout. Vytvořil ženskou postavu zahalenou do igelitové drapérie. Draperie dopadla výborně a jen ženská hlava působila oproti draperii formálně. Celek ale působil jako inspirováný Gutfreundovou Úzkostí. Hlína ho ale, jak už jsem psal, nezaujala asi pro zdoluhavou cestu, která k cíli velké sochy vede. Objevil železo a svaření a pochopil i ihned že má v ruce materiál, ve kterém může pracovat rychle, bez pomoci druhých a s definitivním výsledkem. Přetlak jeho energie se často projevoval prací na jakékoli téma, které mu umožní svařovat a skládat železo do struktur a tvarů jak abstraktních, tak i inspirovaných realitou. Protože práce v materiálu je velmi nákladná pracoval i na nejrůznějších zakázkách a občas se stalo, že nebyl schopný rozlišit téma i formu práce na zakázku od své volné tvorby. Konzultacím na toto téma zpočátku nerozuměl a až postupně si začal uvědomovat rozdíly, o kterých jsem s ním mluvil. Nejprůnosnějším pro něj ale bylo setkání s Alešem Veselým, které se ovšem odehrálo jen jedno úvodní a díky náhlé Veselého smrti také poslední. Přesto i toto krátké setkání mu možná i přes společný materiál pomohlo uvědomit si, kde končí zakázka a začíná volná tvorba. Prostě Jan zůstal již setkáním zasažený.

Prací ve svařovaném železe přibývalo a postupně si užíval rozměrů, tíhy, pevnosti i relativní tvárnosti tohoto materiálu. Jedna z prvních větších prací je asi tři metry vysoká hyena svařovaná z kusů nebo možná odřezků železa. Tato plastika ještě těžila z realistických tvarů konkrétního zvířete. Potom přešel do abstraktnějších témat, jakým byla drůza svařených geometrických tvarů jedním koncem zavěšená v prostoru nebo neuzavřený kruh opět svařovaný z velkého množství ostrých železných segmentů. V další práci se pomalu přesouval k důrazu na proces, i když se rozhodl nepředvádět ho formou dokumentace, ale pouze ho zmínil, aby vyjasnil způsob opracování objektu, který rovněž s ohledem na proces vzniku nazval „3“. Šlo o svařený jehlan o výšce 6 metrů a základně 1,5 x 1,5 metrů. Jehlan, po dokončení, přetvaroval třemi hody na betonovou základnu. Jehlan pomocí jeřábu vyzdvihl do výšky 40 metrů a odtud vždy ze stejné pozice ho postupně třikrát shodil na beton. Výsledek, který působil velice dobře, nechal nakonec celý pozinkovat.

Ve své diplomové práci se rozhodl práci s procesem rozvinout ještě dále a stále méně se ohlíží na vizualitu konečného výsledku. Oproti poslední práci, ve které třemi mocnými údery tvaroval jím vytvořený objekt, modeluje nyní natahováním. Použil tvar prefabrikátu pevně daný výrobní technologií. Velký válcovaný ocelový profil nařezal a potom natáhl. Inspirovaný byl názvem průmyslově zpracovávaného speciálně perforovaného plechu – tahokovem. Nejprve pracoval s vlastní

představou o tom jak tento produkt vzniká a tato představa, ač neodpovídá realitě, ho dovedla k natahovaným tvarům. Samotný tvar plastiky pro něj přestává být důležitý a těžiště se přesouvá k procesu. Ten ale opět nedokumentuje, protože dokument ani koncept ho nezajímá. Je založený fyzicky a tak i celý proces natažení profilu nainstaluje do místnosti a ocelový profil natáhne mezi stěny ateliéru. Místnost bude předělena a zneprůchodněna touto instalací. Součástí díla se stane nejen vlastní natažený profil ale také popruhy a napínací zařízení. Doufám, že se tímto krokem více přiblíží k přemýšlení již zmíněného Aleše Veselého, který rovněž trvale zatěžoval své konstrukce a tato tíha byla i motivem jeho soch.

**Otázky k rozpravě:**

**Závěrečné hodnocení:**

**Návrh klasifikace:** A

**Posudek vypracoval:** Michal Gabriel

Datum:

Podpis: